

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

8 maart 2001

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW, WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag om uitleg van mevrouw Isabel Vertriest tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Landbouw en Leefmilieu, over de vermindering van de administratieve formaliteiten voor landbouwers

Vraag om uitleg van mevrouw Isabel Vertriest tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Landbouw en Leefmilieu, over het onevenwicht in de promotiebudgetten van de VLAM

Vraag om uitleg van de heer Didier Ramoudt tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Landbouw en Leefmilieu, over de werking van de interkabinettenwerkgroep Visserij

Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

Donderdag 8 maart 2001

VOORZITTER : De heer André-Emiel Bogaert

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.30 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Isabel Vertriest tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Landbouw en Leefmilieu, over de vermindering van de administratieve formaliteiten voor landbouwers

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Vertriest tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Landbouw en Leefmilieu, over de vermindering van de administratieve formaliteiten voor landbouwers.

Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, toen we met de commissie een bedrijf bezochten hebben we zelf kunnen zien dat landbouwers met een grote administratieve rompslomp worden geconfronteerd. In oktober of november 2000 was er sprake van een vereenvoudiging van de administratie van de landbouwers door te voeren. De bedoeling was blijkbaar te komen tot een eenloketsysteem voor de landbouw. Er werd gezegd dat er van vijf belangrijke punten werk zou worden gemaakt, namelijk een uniek identificatienummer waarnaar men altijd kan verwijzen, een administratief basisdossier, een loket bij de Mestbank, de vorming van een Landbouwkruispuntbank en een vast tijdstip voor de indiening van de dossiers. Voor dit laatste werd 30 april gesuggereerd, het einde van de rustperiode in de landbouw.

Op het eerste gezicht lijken deze zaken een belangrijke stap voorwaarts, maar mijn vraag is hoe het met de uitvoering van die administratieve vereenvoudiging is gesteld. 30 april nadert immers. Ik vraag mij ook af hoe het met de praktische uitvoering van de voorstellen is gesteld. De VLM en de

Mestbank moeten hierin trouwens een belangrijke rol spelen. Hoe bereiden die instanties zich daarop voor ? Welke timing wordt gehanteerd ?

De voorzitter : De heer Van Looy heeft het woord.

De heer Jef Van Looy : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik heb gehoord dat het overleg moeilijk op gang kwam en dat de minister-president dat dossier naar zich had toegetrokken. Het kabinet van de minister zorgt blijkbaar voor moeilijkheden in verband met het behouden van registers en aangiftes.

Een boer moet zijn gronden en teelten vandaag drie keer aangeven. Hij moet ze aangeven voor de EG-premies, voor de 15-meitelling en voor de Mestbank. Ook zijn dieren moet hij vijf keer of meer aangeven, onder andere voor de 15-meitelling, voor de Mestbank, voor de waterheffing, voor de EG-premies en voor Sanitel.

Het probleem met die verschillende aangiftes is dat ze allemaal via verschillende formulieren moeten gebeuren, waarop allerlei verschillende gegevens moeten worden ingevuld. Dat daar af en toe fouten insluipen, vind ik niet meer dan logisch. Als een administratie via vergelijking van de aangiftes een boer op een fout betrapt, beschouwt ze die boer echter als fraudeur. Waar is men toch mee bezig ?

Streeft men een vereenvoudiging voor de boeren na of een vereenvoudiging voor de administratie ? Kan het niet voor de boeren en de administratie ?

Bij de Mestbank is er het afzetregister. De Mestbank heeft dus alle informatie over welke boer waar mest heeft afgezet buiten zijn bedrijf. Nu moet de boer nog eens een formulier invullen om diezelfde informatie te verschaffen. Kan de Mestbank geen kopieën nemen ? Het productieregister, waarin staat hoeveel dieren een boer per jaar heeft, ligt toch bij Sanitel ? Waarom moet de boer

Van Looy

die informatie nog eens verschaffen ? Het perceelregister in de gebieden waar wordt vergoed, namelijk watergebieden en natuurgebieden, moet ook nog eens extra worden aangegeven.

Een aantal registers moest worden vernieuwd en de boer zou die vanaf 1 januari 2001 kunnen invullen, maar de boeren hebben nog steeds de nodige formulieren niet ontvangen. Nochtans zijn die registers verplicht voor boeren die een vergoeding willen krijgen.

We praten over vereenvoudiging, maar ik denk dat we het steeds ingewikkelder maken.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, op 15 december 2000 heeft de Vlaamse regering beslist om in de context van de oprichting van de Vlaamse Landbouwstudiedienst ook middelen en personeel vrij te maken voor het project van de administratieve vereenvoudiging in de landbouw. Dat zal worden getrokken door de VLM en niet door de Mestbank, omdat daar de nodige apparatuur en knowhow aanwezig is. Op termijn zou het project echter beter bij de administratie Landbouw terechtkomen.

De Vlaamse Onderzoekseenheid voor Land- en Tuinbouweconomie, de VOLT, zal worden geïnstalleerd bij de ALT en heeft als doel een studiedienst voor land- en tuinbouw in Vlaanderen uit te bouwen en een eigen databank op te bouwen met gegevens uit de Vlaamse land- en tuinbouwsector. Dit zal de basis vormen voor beleidsvoorbereidingen en -evaluatie. Het zal ook bijdragen tot de administratieve vereenvoudiging. Een ander doel is het inventariseren van bijkomende milieuparameters bij de eigen Vlaamse land- en tuinbouwbedrijven. Het is ook de bedoeling om in voldoende middelen te voorzien waardoor mensen kunnen worden aangevoren om de administratieve vereenvoudiging door te voeren.

De VOLT zal ook een steunpuntfunctie hebben ten aanzien van wetenschappelijk onderzoek. Er zal ook een verplichte evaluatie gebeuren in het kader van het Europees plattelandontwikkelingsprogramma.

In het VOLT-project werd vastgelegd dat het uitbouwen en onderhouden van een Vlaamse landbouwdatabank onmiddellijk is gerelateerd aan de administratieve vereenvoudiging voor de landbou-

wers, zoals overeengekomen op de rondetafelconferentie van 14 november 2000 met minister-president Dewael, minister Van Mechelen en de landbouworganisaties.

Het project administratieve vereenvoudiging heeft als doel de inventarisatie en de integratie van de formulieren, afkomstig van de Vlaamse en federale administraties. Het is belangrijk dat ook het federale niveau erbij betrokken wordt omdat het voor een boer niet uitmaakt van wie het formulier komt. Andere doelstellingen zijn het streven naar het opmaken van één basisdossier en het vereenvoudigen van de formulieren.

Buiten deze doelstellingen is er naar mijn gevoel een bijkomend probleem dat dringend moet worden opgelost : de administratieve rompslomp is vooral te wijten aan het feit dat om de 14 dagen een nieuw formulier in de bus valt. Het samenbrengen van deze verschillende momenten naar een of twee tijdstippen in de loop van het jaar is minstens even belangrijk.

Zelf heb ik niet gewacht op dit project om beslissingen in deze richting te nemen. Dit geldt zeker voor de waterheffingen en de veeregisters.

Wat de veeregisters betreft, hebben de eerste vergaderingen plaatsgevonden met het federale ministerie van Landbouw. Als Vlaanderen toegang krijgt tot de gegevens van Sanitel, hoeven de landbouwers voor ons geen nieuw formulier in te dienen. We zijn daar momenteel mee bezig. We zijn ook bezig met de oppervlakteaangiftes gekoppeld aan de hectarepremies. Er is wel nog een probleem met de categorieën van dieren die niet gelijklopend zijn. Daarover moet nog overleg worden gepleegd met de federale overheid.

De beslissing rond het project administratieve vereenvoudiging heeft als resultaat de oprichting van een projectmanagementsgroep. De eerste resultaten van deze groep zijn merkbaar in het mestbankformulier, dat nu bij de landbouwers is aangekomen.

De heer Jef Van Looy : Volgens de Mestbank zullen ze pas op 13 maart vertrekken.

Minister Vera Dua : Het belangrijkste formulier voor de Mestbank is het jaarlijkse aangifteformulier voor de productie en het gebruik van dierlijke meststoffen. Zo'n 40.000 aangifteplichtige landbouwers moeten jaarlijks dit formulier voor 15 maart ingevuld terug bezorgen aan de Mestbank. De Mestbank heeft begin januari 2001 opdracht gege-

Dua

ven aan een communicatiebureau om dit aangifteformulier te bekijken vanuit het oogpunt klantvriendelijkheid en eenvoudig taalgebruik. We vinden het ook belangrijk dat de landbouwers bij het vereenvoudigingsproces worden betrokken. Daarom werd het aangepaste aangifteformulier besproken met landbouwers die zelf jaarlijks hun aangifte invullen.

Tegelijk werd beslist geen aparte zending te organiseren naar de landbouwers over de keuze van het type van mestuitscheidingsbalans en dit formulier te integreren in de aangifte. Tijdens de eerste formele vergadering op 9 januari 2001 van de projectmanagementsgroep werd het gewijzigde aangifteformulier besproken. De projectmanagementsgroep bestaat uit vertegenwoordigers van de minister-president, de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw, de Vlaamse Landmaatschappij, de ALT en de drie belangrijkste landbouworganisaties, ABS, BB en VAC. Ook een vertegenwoordiger van de federale minister zal in de toekomst uitgenodigd worden.

Intussen hebben de landbouworganisaties op onze vraag een lijst met knelpunten opgesteld van alle Vlaamse en federale formulieren die door de landbouwers moeten worden ingevuld. Op basis van deze lijst zal de projectmanagementsgroep de prioriteiten bepalen. Tegelijk werden de eerste stappen gezet voor de noodzakelijke ICT-ondersteuning. Ook het overleg met de federale minister van Landbouw werd opgestart. Het is de bedoeling dat dit project tegen december 2001 beëindigd is. Ik sta daar volledig achter, mijnheer Van Looy, in tegenstelling tot wat u probeert te suggereren. Ik ben ook vragende partij om de zaak te vereenvoudigen. Alleen krijgen we, wanneer we beginnen te vereenvoudigen, vaak de vraag van de landbouworganisaties om het toch wat ingewikkelder te maken, zodat men rekening kan houden met diverse uitzonderingen. Ik verwijs in dat verband naar de discussie over het varkensdecreet, mijnheer Van Looy. U vroeg dat het op een andere manier zou gebeuren, omdat het dan zagezegd logischer zou zijn. Wij hebben gekozen voor een zeer eenvoudige wetgeving waarop zeer makkelijk kan worden ingespeeld. Ik zet dit dus wel om in de praktijk : dat is het eerste voorbeeld. Ik wil het gerust zo eenvoudig mogelijk maken. Ik heb al vaak gezegd aan de landbouwers dat er inzake de aangifte van hun vee wat mij betreft maar één formulier hoeft te zijn, waarin Sanitel, de mestaangifte én de belastingen worden opgenomen. En dan daalt het enthousiasme.

De voorzitter : Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest : Betekent dit dat dit ongeveer rond moet zijn voor de volgende teeltperiode ?

Minister Vera Dua : Dit was een punt van discussie. Men stelde voor ad hoc her en der een formulier te gaan veranderen. Ik vond dat men daarmee moest opletten. Als dat mogelijk en logisch is, dan kan dat voor mij : hoe vlugger, hoe liever. Maar we moeten ons ervoor hoeden nu iets te veranderen dat we op het einde van de rit opnieuw moeten veranderen omdat er toch nog een andere mogelijkheid bestaat. In het begin zal dus misschien de indruk bestaan dat we niet opschieten en dat het minder vlug gaat, maar dan zal het eindresultaat beter zijn. Men moet dus een jaar de tijd hebben om dat rustig te bekijken.

De voorzitter : De heer Van Looy heeft het woord.

De heer Jef Van Looy : Ik kreeg niet echt antwoord op mijn vragen. Bevindt dat dossier zich nu bij de minister-president ?

Verder stelde ik u een concrete vraag over de aangifte van grond en teelt. Het probleem is dat dit driemaal moet gebeuren en niet eenmaal. Wat de dieren betreft heb ik vijf verschillende aangiftes opgesomd, maar wellicht zijn het er nog meer. Waarom kan dit niet in één aangifte gebeuren ? Wat is het probleem ?

Minister Vera Dua : Om dit als het ware meer gewicht te geven en te tonen dat de Vlaamse regering dit belangrijk vindt, heeft de minister-president zich hier achter geschaard. In de praktijk moet ik weliswaar het werk doen, maar ik doe dit met plezier. Ik vind het ook goed dat de minister-president die steun geeft. Dat betekent immers dat ik steun krijg in de regering om bepaalde dingen sneller te doen gebeuren. Dat dit wordt gedragen door de minister-president is niet alleen een aanduiding van het belang, maar heeft ook te maken met het feit dat Ruimtelijke Ordening hierbij betrokken is. De landbouworganisaties wilden immers een overleg voeren dat zich niet beperkte tot de minister van Landbouw, maar waarbij ook de minister van Ruimtelijke Ordening betrokken was. Het gaat trouwens niet alleen over de administratieve vereenvoudiging. Regelmatig vindt er overleg plaats tussen mezelf, de minister-president, de minister van Ruimtelijke Ordening en eventuele andere ministers, als er sprake is van een ander agendapunt waarbij zij betrokken zijn.

Dua

Op uw andere concrete vragen kan ik niet antwoorden. Ik stel voor dat u een vraag om uitleg indient met deze vragen. Ik wil immers nu niets zeggen waarvan ik niet volledig zeker ben.

De heer Jef Van Looy : U voert nu via de Mestbank drie nieuwe registers in, die u opnieuw zal moeten afschaffen.

Minister Vera Dua : We moeten natuurlijk nog kunnen vooruitgaan.

De heer Jef Van Looy : Dat zijn gegevens die de Mestbank al heeft.

Minister Vera Dua : Dat is niet waar. Bijvoorbeeld wat het perceelsniveau betreft, hebben we geen keuze. Dat is natuurlijk een detaildiscussie.

De heer Jef Van Looy : Dan zal ik hier opnieuw een vraag om uitleg over stellen.

De voorzitter : Mevrouw Gardeyn heeft het woord.

Mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever : Hoe ziet u die toegang tot Sanitel dan concreet ? Verloopt dat met een toestemming ? Kunnen zij die nu al willen meewerken en alles op tafel willen leggen dit, zodat ze het achter de rug hebben ?

Minister Vera Dua : Normaliter hadden we dit onmiddellijk kunnen doen, als de landbouwer ons de toelating geeft om toegang te krijgen. Mijn medewerkers en ook de Mestbank hebben me er echter op gewezen dat dit voorlopig niet bruikbaar is omdat er andere categorieën worden gebruikt. De indeling van de runderen, bijvoorbeeld, is heel anders bij Sanitel. We moeten dus eerst proberen een overleg te organiseren met het federale niveau en zo bekijken hoe we dit kunnen oplossen. Helaas verloopt dit trager dan ik zou willen.

Inzake het fosfaatarm voeder, anderzijds, is het volledige federale formulier reeds overgenomen. Dat is een vorm van vereenvoudiging die we in de praktijk hebben toegepast. Er zijn dus al concrete voorbeelden van vereenvoudiging, maar men zal nog wat geduld moeten uitoefenen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Isabel Vertriest tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Landbouw en Leefmilieu, over het onevenwicht in de promotiebudgetten van het VLAM

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Vertriest tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Landbouw en Leefmilieu, over het onevenwicht in de promotiebudgetten van het VLAM.

Ik wil even opmerken dat er op 21 maart over het VLAM een gedachtewisseling plaatsvindt in deze commissie. Ik heb echter deze vraag behouden en ze niet ondergebracht bij de gedachtewisseling omdat de vraagsteller deze vraag al lang had gesteld en ik haar rechten wil respecteren.

Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte leden, wellicht loop ik wat vooruit op deze discussie van 21 maart. Ik heb in januari deze vraag gesteld naar aanleiding van het voorstellen in december, door het VLAM, van haar promotieprogramma.

Ik ga niet in op de audit, dat kan op 21 maart gebeuren. Het valt op dat in de promotiecampagnes een groot onevenwicht schuilt. Er gaat dubbel zo veel geld naar vlees als naar fruit en groenten. Dat verwondert me. De overheid streeft naar gezonde voeding, en het is duidelijk dat de Vlaming veel te weinig vers fruit en groenten eet. Op Europees niveau bengelt hij aan het staartje van de groep. Er moet veel meer promotie worden gemaakt voor vers fruit en groenten. Er is al een overconsumptie van vlees, wat leidt tot negatieve effecten op de volksgezondheid. Ik zet de campagne-uitgaven op een rijtje : 70 miljoen frank voor fruit en groenten, ongeveer 50 miljoen frank voor de sierteeltproducten, 40 miljoen frank voor rundvlees, 90 miljoen frank voor varkensvlees, 12 miljoen frank voor pluimvee en 95 miljoen frank voor zuivelproducten. Verder zijn er nog uitgaven voor de op productiemethoden gerichte campagnes van hoeve-, streek- en bioproducten.

Hoe verklaart de minister dat onevenwicht, dat haaks staat op het beleid van de overheid ? Is de minister bereid om bij de hervorming van het VLAM de zaken op zijn kop te zetten, en dubbel zo veel te besteden aan fruit en groenten als aan vleesconsumptie ?

De voorzitter : De heer Van Looy heeft het woord.

De heer Jef Van Looy : Wie financiert er het VLAM ? Verder wil ik herinneren aan wat in het verleden is gebeurd. Als de bakkers moeten bijdragen om de broodconsumptie te promoten, maar als dat geld wordt gebruikt om de promotie van fruit en groenten te betalen, dan rijzen er problemen. Verder wil ik herinneren aan het plan van staatssecretaris Deleuze om iedere Belg jaarlijks zes kilogram groenten en fruit meer te laten eten. Hoe ver staat het daarmee ? Het Verbond van Tuinbouwveilingen wil daaraan meewerken, maar het antwoord was blijkbaar nogal negatief. Weet u daar meer over ?

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Enkele maanden geleden heb ik een gelijkaardige vraag gesteld, maar toen had ik het over vis. Ik vermoed dat de minister een gelijkaardig antwoord zal geven, want het gaat in wezen om een financieringsprobleem. Misschien kunnen we deze vraag daarom beschouwen als een signaal : we willen het VLAM ernstig evalueren. Beantwoordt het VLAM aan wat de overheid ervan verwacht ? Wordt het VLAM niet te veel een instrument van diegenen die er financieel het meest aan bijdragen, van diegenen die het best tegen een stootje kunnen en dus nogmaals worden bevoordeeld ? Is er geen sprake van een multiplicatoreffect, waarbij andere producenten worden weggedrukt ? (*Opmerking van de heer Jef Van Looy*)

Ik pleit ervoor om de financiering, de uitgaven en de doelstellingen van het VLAM in zijn geheel te herzien.

De voorzitter : De heer Laverge heeft het woord.

De heer Jacques Laverge : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, hier blijkt opnieuw dat geforceerde promotie- en subsidiëringcampagnes hun doel voorbijschieten. De sectoren zijn er, ze moeten zichzelf maar verdedigen. De veilingen moeten actief hun producten aan de man brengen. Het is niet de taak van de overheid om dat te doen. Zo niet, kunnen morgen andere sectoren, zoals de textiel- en de staalsector, gelijkaardige initiatieven vragen. Waar zal dat eindigen ? De regering kan natuurlijk impulsen geven, maar ze mag zich niet in de plaats stellen van de producenten zelf.

Mevrouw Isabel Vertriest : Mijn vraag is ingegeven door de zorg om de volksgezondheid te bevorderen. Er is een rechtstreekse relatie tussen voeding, milieu en gezondheid. Als de overheid geld be-

steedt aan promotiecampagnes, dan moet dat de volksgezondheid bevorderen. Wat de producenten zelf ondernemen, is niet mijn bekommernis.

De voorzitter : De heer Van Looy heeft het woord.

De heer Jef Van Looy : Ik deel de mening van mevrouw Vertriest. De sectoren moeten zelf hun verantwoordelijkheid nemen. Als de Vlaamse overheid echter van mening is dat er meer groenten en fruit moet worden gegeten om de volksgezondheid te bevorderen, dan moeten we nagaan wat dat haar waard is. Hoeveel geld wil ze daaraan besteden ? Het gaat echter niet op om de bakkers te laten betalen voor de promotie van fruit en groenten.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, het Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing is een door de Vlaamse overheid erkende VZW, die als opdracht heeft de binnen- en buitenlandse promotie te voeren van landbouw-, tuinbouw- en visserijproducten. De werking van het VLAM wordt als volgt gefinancierd : 164,6 miljoen frank subsidies door de Vlaamse overheid, 444,1 miljoen frank inbreng van de sectoren zelf via de promotiefondsen, 22 miljoen frank EU-steun en 8,95 miljoen frank andere inkomsten. Dit geeft een totaal van 639,65 miljoen frank.

De overheidssubsidie wordt aangewend voor de financiering van de algemene werking – vooral de lonen – en voor de uitvoering van een sectoroverkoepelend programma. Dit laatste slaat vooral op het marktonderzoek, de persdienst, de verspreiding van voedingsinformatie, enzovoort. Daarnaast zijn er nog de diverse acties per adviesgroep waarvoor een verplichte bijdrage wordt geïnd. Op die manier kan elke adviesgroep haar eigen promotie-acties financieren.

Voor elk van de sectoren werd een representatief samengestelde sectoriële adviesgroep opgericht die verantwoordelijk is voor het uitwerken van een inningssysteem enerzijds en het formuleren van promotievoorstellen anderzijds.

Het VLAM kan onder bepaalde voorwaarden ook beschikken over Europese fondsen ter ondersteuning van promotie- en afzetbevorderende initiatieven voor bepaalde producten. Ook deze fondsen worden toegekend voor specifieke product- of sectorgerichte initiatieven.

Deze sectoriële benadering wordt verder ook nog doorgetrokken tot op het niveau van de raad van

Dua

beheer van het VLAM, aangezien de voorzitters van de adviesgroepen automatisch lid zijn van die raad en er ook een meerderheidspositie innemen.

De hele werking van het VLAM, zowel op het niveau van de advies- en beslissingsorganen als op het vlak van interne werking, werd op sectoriële basis uitgebouwd en de sectoriële programma's worden volledig door de betrokken sectoren zelf gefinancierd. Iedere sector beslist dus autonoom over de hoogte en spreiding van de bijdragen in het promotiefonds en de in iedere sector bijeengebrachte middelen worden uitsluitend gebruikt voor de promotie van de eigen producten van de sector. Binnen de huidige structuur van het VLAM lijkt het dan moeilijk haalbaar om per sector bijeengebrachte middelen over te dragen van de ene sector naar de andere. Dit zou als het ware een oorlog ontketenen.

Wat de promotie van fruit en groenten betreft, kan ook verwezen worden naar de promotionele inspanningen van veilingen en de veilingorganisaties, die complementair zijn met de VLAM-campagnes in die sector. Uw berekening is dus niet helemaal juist, maar er kan inderdaad een onevenwicht optreden omdat het de specifieke adviesgroepen zijn die beslissen wat ze aan promotie zullen besteden. Ik stel voor dit aan bod te laten komen naar aanleiding van het debat dat binnenkort rond het VLAM wordt gevoerd.

Naar aanleiding van de dioxinecrisis hebben we wel reeds het initiatief genomen om de dotatie aan het VLAM te verhogen. We hebben daar wel de verplichting aan toegevoegd er bepaalde door ons opgelegde zaken mee te doen. Het gaat immers om geld van de Vlaamse Gemeenschap. Zo werden daarmee de adviesgroepen 'streek- en hoeveproducten' en 'bioproducten' opgericht. Voor de bioproducten zal trouwens een bijkomende inspanning worden geleverd om die eerste promotiecampagne te kunnen lanceren. De bijdragen van de bioboeren zelf zijn immers nog niet toereikend.

We moeten dus onderzoeken hoe we in dat apparaat meer sturend kunnen optreden. We kunnen ook beslissen dat dit volledig aan de sector zelf wordt overgelaten, maar dan moeten ze hun plan trekken en kunnen wij, als overheid, campagnes voeren die dan specifiek gericht zijn op gezondheid en dergelijke zaken meer. Dat zijn de thans openstaande pistes.

Nu verkeren we in een bijzonder ongelukkige situatie : de overheid betaalt, maar heeft er geen vat op.

De heer Jef Van Looy : Hoe zit het met het project-Deleuze ?

Minister Vera Dua : Ik ben bereid staatssecretaris Deleuze daarover te bellen, maar ik heb nu zodanig veel werk dat ik eigenlijk niet veel zin heb om bij alle federale collega's mijn licht op te steken. Ik vind het persoonlijk een goed project en wens hem alle succes toe.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Didier Ramoudt tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Landbouw en Leefmilieu, over de werking van de interkabinettenwerkgroep Visserij

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Ramoudt tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Landbouw en Leefmilieu, over de werking van de interkabinettenwerkgroep Visserij.

De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, iedereen weet dat de visserijsector in een zware crisis verkeert. Dit geldt niet alleen voor België, maar ook voor onze buurlanden. De overheid kan deze problemen uiteraard niet alleen oplossen, maar dit neemt niet weg dat ook op Vlaams niveau de nodige initiatieven kunnen worden genomen.

Recente bijeenkomsten met de sector, waarbij ik vooral verwijs naar de staten-generaal van de Visserij die op 31 januari door minister Landuyt werd georganiseerd, hebben de problematiek van de visserijsector nog verduidelijkt. Een week later hebben de parlementairen uit de streek, op uitnodiging van het departement Zeevisserij, vastgesteld dat de sector, de structuren en de adviesorganen niet op eenzelfde lijn zitten. Ook de overheid benadert de zeevisserij op een zeer fragmentarische wijze.

Dit heeft te maken met de huidige bevoegdheidsstructuren. Wij hopen dat hier na Lambermont aan wordt geredieerd. De minister heeft met het oprichten van een interkabinettenwerkgroep, die de sector zou doorlichten, zelf het initiatief genomen.

Ramoudt

Het was de bedoeling om tot een aanspreekpunt voor de zeevisserij te komen, dat tegelijk als doorgeefluik tussen de sector en de minister kan dienen. Een integraal visserijbeleid zou eveneens worden nagestreefd met het oog op de overheveling van de bevoegdheid.

De interkabinettenwerkgroep stond in voor de samenstelling van het adviesorgaan en zou nieuwe ideeën aanbrengen met betrekking tot de noodlijdende visserij. De feedback van deze werkgroep is onbestaande te noemen. We vermoeden tegenwind uit de producentenorganisaties.

Ik hoop dat de minister de werkzaamheden van deze werkgroep nieuw leven inblaast. De Vlaamse regering zou dan werk kunnen maken van een visie op lange termijn. Een doorgedreven centralisatie van de administratie en een hertekenen van de vele adviesorganen, samen met een depolitisering, zou een goede zaak zijn.

Waarom heeft deze werkgroep niet gefunctioneerd? Welke maatregelen zal de minister nemen om de kabinetten van de verschillende bevoegde ministers, zowel Vlaamse als federale, bij de werking van de werkgroep te betrekken? Op die manier kan men vlugger en efficiënter tot een vereenvoudiging van de inspraak- en adviesstructuren in de zeevisserijsector komen, ter voorbereiding van het Belgische voorzitterschap van de Europese Raad van ministers en in eigen land de uitvoering van het Lambermontakkoord. Mijn vraag is eerder een hint om geen tijd te verliezen en klaar te staan als de desbetreffende bevoegdheid wordt overgedragen.

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Ik onderschrijf de vraag van de heer Ramoudt volledig, en voeg eraan toe dat het niet alleen gaat om de werkgroep die zelfs samenkwam met een aantal parlementairen uit de kuststreek en goede bedoelingen had. Intussen zijn er acht maanden verstreken en is dit initiatief een stille dood gestorven.

Niet alleen tussen de reders en de vissers, maar tussen de reders onderling zijn er moeilijkheden, en ook tussen de rederscentrale en het Vlaams Visserijcomité zijn er moeilijkheden. Mevrouw de minister, u hebt het initiatief genomen om de Vlaamse Visserijcommissie op te richten. Dit is voldoende opdat de provincie een tegenzet zou doen. Dege-
nen die niet in deze commissie zetelen worden op-

gevist door de provinciale visserijcommissie. Het gaat niet alleen om Vlaamse en federale kabinetten die elkaar moeilijk ontmoeten : als geen komaf wordt gemaakt met de rol van de provincie in het visserijgebeuren, dan worden steeds verloren stappen gezet. De reders willen niet dat de parlementairen zich bezighouden met de visserij, maar onze verantwoordelijkheid ligt eerder bij de sectoren die niet in de rederijcentrale zitten.

Onze laatste hoop berust bij de interkabinettenwerkgroep, maar dan moeten de knopen resoluut worden doorgehakt.

De voorzitter : Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest : Ik tracht de sector als niet-kustbewoner te volgen. Ik voel me constant buitengesloten. Het is blijkbaar een probleem om in het informele circuit binnen te geraken.

Ik was aanwezig op de vergadering van minister Landuyt, die erg fragmentair was georganiseerd. Ik wil een voorbeeld geven. Er wordt geklaagd over het feit dat te weinig jongeren naar de Visserij-school gaan, maar er is nog nooit reclame gemaakt voor die school buiten de kuststreek. Visserij is toch niet exclusief voor de kuststreek voorbehouden. Ik wil me engageren in deze kwestie – ook al woon ik niet aan de kust -, en ik denk dat er verschillende mensen op de verschillende beleidsniveaus dat ook willen.

De voorzitter : Ik sluit mij hier als lid van de commissie bij aan. Vroeger is er eens een hoorzitting geweest over deze problematiek, en verschillende commissieleden hebben mij gevraagd die kwestie nog eens aan bod te laten komen, omdat er onder-
tussen specifieke omstandigheden zijn gewijzigd. Het zou de bedoeling zijn om eens na te gaan of er voor de sector nog een toekomst is in het licht van de Europese quota. Ik heb de heer Ramoudt ook gevraagd of het niet goed zou zijn om over deze kwestie een gedachtewisseling te houden en mensen uit de sector te horen. Wij beschikken immers niet over de nodige deskundigheid.

Had de interkabinettenwerkgroep Visserij gewerkt, dan konden wij op basis van wat daar besproken was en op basis van de conclusies van de werkgroep een gedachtewisseling houden. Dat is echter niet mogelijk. Daarom zou het niet slecht zijn om de problematiek eens in een commissievergadering te bespreken.

De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Eigenlijk zou de sector niet liever hebben dan dat er hoorzittingen worden georganiseerd, omdat men dan kan zeggen : 'Wacht tot na de hoorzittingen.' Uit een hoorzitting zal echter niets nieuw uit de bus komen.

De voorzitter : De heer Laverge heeft het woord.

De heer Jacques Laverge : Mijnheer de voorzitter, collega's, de problematiek van de visserij is niet beperkt tot vissen en schepen. De volledige visindustrie staat daar volledig buiten. In Vlaanderen kan de visindustrie een zeer belangrijke industrietak worden. De vissector is immers een sector die groeit wat consumptie betreft en die de komende jaren zal blijven groeien. Dat is natuurlijk eerder een economisch aspect.

Misschien moet men de visindustrie eens doorlichten en nagaan welk potentieel er aanwezig is. Er wordt altijd gezegd dat er in de kuststreek onvoldoende werkgelegenheid en geen industriële ontwikkeling is. Ik denk dat de vissector en alles wat er mee samenhangt kan zorgen voor een economische dynamiek in de kuststreek.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik houd mijn antwoord kort. De problematiek is immers voldoende bekend.

Iedereen weet dat de situatie op dit ogenblik precair is. Een moeilijkheid is dat we nog steeds met Vlaamse en federale bevoegdheden zitten. Op zich moet dat geen probleem zijn, maar in een kleine sector als deze is dat wel het geval. Het belangrijkste probleem is dat heel het Europees beleid op federaal niveau zit. Mijn bevoegdheid is hoofdzakelijk beperkt tot het investeringsbeleid en de promotie.

Wat mij opvalt, is dat er in een kleine sector als deze eigenlijk ontzettend veel instellingen zijn. Er is het Vlaamse Visserij-Informatiecentrum, het Vlaams Instituut voor de Zee en het CLO departement Zeevisserij. Dat zijn allemaal instanties die met onderzoek en promotie bezig zijn en die vaak in elkaars vaarwater komen. Daarnaast zijn er verschillende adviesorganen op federaal, op Vlaams en op provinciaal niveau. Dat bemoeilijkt de impact die ik als minister op de sector kan hebben.

Er werd mij gezegd dat er recent een doorlichting is geweest van de sector door een extern auditbureau vanuit het federale niveau. Wij wachten nu op een grondige bespreking van die audit om te bepa-

len hoe we de zaken in de toekomst zullen aanpakken.

Volgens mij heeft de heer Ramoudt gelijk : we zouden best de regionalisering voorbereiden en uitmaken welke instellingen we nog nodig hebben en welke niet. Misschien kunnen enkele instellingen fusioneren.

Een interkabinettenwerkgroep komt tot stand als een minister een initiatief neemt en de andere kabinetten vraagt om eens rond de tafel te komen zitten. Dat is gebeurd in verband met het Vlaamse Visserijcomité. Onlangs hebben we nog eens een vergadering samengeroepen, en er heeft toen maar een collega-minister een medewerker gestuurd. De interesse is dus niet zo groot.

Ik denk dat het nuttig is overleg te plegen. Ik stel ook vast dat de heer Landuyt een staten-generaal organiseert zonder mijn medeweten. Als men dan toch overleg wil, is het aangewezen daar eens met de verantwoordelijke minister over te spreken.

We moeten de regionalisering zeker voorbereiden. We moeten duidelijk maken dat indien wij de bevoegdheid krijgen, we de zaken anders zullen aanpakken. We zullen dan zorgen voor eenheid van structuren, zodat iedereen zijn weg kan vinden en iedereen aan bod kan komen. Ik hoop ook dat er dan vanuit de sector ook tegemoetkomingen zullen zijn, want ik heb de indruk dat de West-Vlaamse vissers nog koppiger zijn dan de andere West-Vlaamingen.

Ik heb de reders geschreven dat ik me bewust ben van de problemen, maar dat er van beide kanten inspanningen zullen moeten komen om oplossingen te zoeken. Ik zal proberen om zo snel mogelijk de resultaten van de audit te krijgen om op basis daarvan een discussie te voeren.

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Ik dank de minister voor haar antwoord. Ik ben verheugd dat ze de intentie heeft om initiatieven te nemen.

Vanuit mijn piraten- en geuzenbloed vraag ik haar om al te doen alsof dit haar volledige bevoegdheid is. Mevrouw de minister, veeg uw voeten aan de andere kabinetten die nog bevoegdheden hebben. Binnenkort zullen die toch bij u komen. Ik vraag u om alles al klaar te maken zodat u er volledig kunt invliegen op het moment dat u de volledige bevoegdheid krijgt.

Ramoudt

Het kan ook niet dat er nu twee wetenschappelijke instituten bestaan voor de visserij. De overheid maakt zich daarmee belachelijk.

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Mevrouw de minister, het is goed dat u de volledige bevoegdheid krijgt. We moeten er wel over waken dat, vooraleer het zover is, niet alle vissen zijn weggezwoomen naar de provincie.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.21 uur.*
